2-16181649-12-2c-01112022
Dosarul nr. 2c-2663/22

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 septembrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător Muruianu Maria
Grefier Popa Veronica

Examinând în ședință publică, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă din numele FTP „VAR" SRL către SC „Arnicauto" SRL, intervenienți accesorii Primăria satului Merenii Noi, SC „Rent Ad-Service" SRL, SRL „Vitotrans TT", ÎI „Racu Veaceslav" cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Constată:

La data de 24 iulie 2016, FTP „VAR" SRL, prin intermediul avocatului Igor Brinișter, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Arnicauto" SRL cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.07.2021 cererea a fost admisă parțial. (vol. II, f.d. 169)

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, nr. 2ac-222/22 din 30.06.2022 hotărârea menționată, a fost casată cu trimiterea cauzei la rejudecare. (vol. III, f.d. 34)

Prin fișa de repartizare la 01.11.2022 prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor cauza civilă a fost repartizată în procedura judecătorului raportor. (vol. III, f.d. 46)

Prin încheierea din 07.11.2022, cererea a fost acceptată spre examinare în procedură generală contencioasă. (vol. III, f.d. 47)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 28 martie 2023, Primăria satului Merenii Noi, raionul Anenii Noi, a fost introdusă în proces în calitate de intervenient accesoriu. (vol. III, f.d. 70-72)

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 martie 2025, SRL „Vitotrans TT", SC „Rent Ad-Service" SRL și ÎI „Racu Veaceslav" au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii.

În motivarea acțiunii partea reclamantă a susținut următoarele.

La data de 10 octombrie 2015, între SC „Arnicauto" SRL și FTP „VAR" SRL s-a încheiat contractul nr. 10-10/2015, prin care aceasta din urmă s-a obligat să

livreze pârâtei marfă (beton de marca M-350), în cantitatea și de calitatea solicitate de către pârâta, iar pârâta s-a obligat să preia marfa și să achite prețul pentru cantitatea de marfă specificată în facturile fiscale, prin virament în contul bancar al reclamantei.

Datorită caracteristicelor mărfii, aceasta a fost livrată în mai multe partide, pentru fiecare dintre acestea fiind eliberate facturi fiscale corespunzătoare. În total, au fost eliberate trei facturi fiscale, și anume: factura fiscală seria FB nr. 8840602 din 18 noiembrie 2015, în sumă de 138375 lei, factura fiscală seria FB nr. 8840635 din 30 noiembrie 2015, în sumă de 45510 lei și factura fiscală seria FB nr. 8840651 din 07 decembrie 2015, în sumă de 105780 lei, potrivit cărora, în total reclamanta a vândut și livrat pârâtei marfă într-o cantitate totală de 235,5 m^3 de beton, de marca M-350.

La momentul prezentării reprezentantului pârâtei spre semnare și aplicare a ștampilei cea de-a treia factură fiscală, seria FB nr. 8840651 din 07 decembrie 2015, în sumă de 105780 lei, acesta a refuzat să o semneze, motivând că nu i-ar fi fost livrată cantitatea de 65 m^3 de beton marca M-350. Ca urmare, la data de 11 decembrie 2015, părțile au semnat un proces-verbal de divergențe, prin care pârâta a recunoscut că a solicitat livrarea betonului de marca M-350, în cantitatea de 235,5 m^3, însă a pretins că din această cantitate nu a recepționat 65 m^3. Suplimentar, părțile au convenit să efectueze o expertiză/contare tehnico-științifică, în scopul determinării cu exactitate a volumului de beton vândut și livrat de către reclamanta în adresa pârâtei.

Atât verbal, cât și în scris, pârâta pretinde că nu i-ar fi livrată o cantitate de 65 m^3 de beton, deși în ultima factură emisă, este indicată cantitatea de 86 m^3.

La data de 14 ianuarie 2016, în adresa pârâtei a fost expediată prima notificare, prin care pârâtei i s-a solicitat semnarea facturii fiscale din 07 decembrie 2015, semnarea actului de verificare a decontărilor reciproce, precum și achitarea datoriei în mărime de 105780 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2312,66 lei, a penalității în sumă de 14809,20 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică calificată în cuantum de 10000 lei, în termen de 7 zile calendaristice din data recepționării notificării. La notificarea au fost anexate mandatul avocațial, copia contractului litigios, copia actului de verificare a decontărilor reciproce și actul de predare-primire a mărfii.

După recepționarea notificării menționate, pârâta a expediat înapoi o referință, nedatată și fără număr de ieșire, anexând copia actului de verificare a decontărilor reciproce. Astfel, pârâta nu a semnat și nici nu a expediat în răspuns actul de predare-primire a mărfii, iar în actul de verificare a decontărilor reciproce a efectuat mai multe corectări, cu care reclamanta nu a fost și nici nu este de acord. Pârâta a invocat necesitatea numirii unei expertize, adresându-se expertului independent Anatolie Achimov, care a refuzat, informând fusese deja sesizat de

reprezentantul reclamantei pentru efectuarea unei expertize referitoare la divergențele apărute. La fel, pârâta a susținut că, soluționarea divergențelor apărute pe cale amiabilă, potrivit pct. 7.1 și 7.2. din contractul litigios, va avea loc prin negocieri directe după efectuarea expertizei în cauză.

La data de 27 ianuarie 2016, în adresa pârâtei a fost expediat dezacordul cu referința la notificare, recepționat de pârâtă la 01 februarie 2016, prin care a fost exprimat dezacordul cu poziția pârâtei referitoare la actul de verificare a decontărilor reciproce, arătând că acesta nu va fi luat în considerare, întrucît nu corespunde faptelor și circumstanțelor reale care au avut loc între părți.

Ulterior, părțile s-au deplasat în repetate rânduri la locul de livrare a betonului, împreună cu expertul Anatolie Achimov, în vederea efectuării măsurărilor și prelevării probelor necesare, pentru a fi examinate în scopul determinării cu exactitate a volumului de beton vândut și livrat de către reclamanta la punctul de destinație indicat de pârâtă.

La data 25 mai 2016, expertul Anatolie Achimov a întocmit raportul de constatare tehnico-științifică nr. 171. Expertul concluzionat că volumul de beton vândut și livrat de către reclamanta către pârâta constituie - 234,76 m^3.

La data de 20 iunie 2016, ca urmare a recepționării raportului de constatare tehnico-științifică nr. 171, în adresa pârâtei a fost expediată o nouă notificare, prin care aceasta a fost informată despre întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică și, totodată, i s-a solicitat reprezentantului să se prezinte la sediul reclamantei pentru a fi eliberată, semnată și ștampilată factura fiscală, fiind indicate orele de lucru ale întreprinderii, iar în caz de imposibilitate de deplasare, administrației pârâtei i s-a cerut să comunice momentul oportun pentru ca reprezentantul reclamantei să se prezinte la sediul acesteia. La notificare a fost anexată pagina nr. 14 cu concluziile din raportul enunțat.

Ulterior expedierii acestei notificări, avocatul reclamantei, în urma mai multor convorbiri telefonice, a convenit cu administratorul pârâtei, asupra unei întrevederi, în scopul soluționării amiabile a litigiului, având în vedere rezultatele expertizei.

În cadrul negocierilor, administratorul pârâtei nu a fost de acord cu concluziile expertului, declarând că dorește să discute personal cu acesta pentru a i se explica modul în care s-a ajuns la concluzia respectivă, în pofida faptului, că prin referința la notificare, a fost menționat expres că s-a adresat aceluiași expert, care l-a refuzat pe motiv că fusese deja sesizat de reclamanta, și că divergențele urmau a fi soluționate pe cale amiabilă, prin negocieri directe, după efectuarea expertizei.

Cu regret, administratorul pârâtei nu a oferit careva răspunsuri la notificările recepționate anterior și nu a putut explica de ce invocă faptul că nu i s-ar fi livrat 65 m^3 de beton, aspect menționat și în procesul-verbal de divergențe din 11

decembrie 2015, dar, pe de altă parte, refuză să semneze factura fiscală seria FB nr. 8840651 din 07 decembrie 2015, în care este indicată cantitatea de 86 m^3 de beton, valoare de 105780 lei.

În urma acestei întrevederi, s-a concluzionat că pârâta a manifestat o atitudine de rea-credință în cadrul raportului contractual cu reclamanta, care i-a vândut întregul volum de marfă solicitat, și anume 235,5 m^3 de beton marca M-350.

Pentru serviciile oferite de către ÎI „Achimov Anatolie" reclamanta a achitat suma de 10200 lei, fapt confirmat prin factura fiscală seria WH nr. 0857853 din 08 iunie 2016.

Totodată, au fost contractate serviciile SC „Giord-Grup" SRL, pentru tăierea betonului, contra sumei de 1800 lei. Mostră obținută a fost inclusă în raportul la paginile 7-10, demonstrând grosimea betonului turnat la lucrările de reparație curentă a străzii Tineretului din satul Merenii Noi, r-nul Anenii Noi, executate de către pârâta.

La fel, au fost contractate serviciile ICȘC „Incercom" ÎS, care au efectuat încercări de laborator prin metode nedistructive asupra materialelor de construcție, pentru suma de 2784 lei, fapt confirmat prin actul de predare- primire din 19 mai 2016 și factura fiscală seria EUG nr. 000864911 aceeași dată.

Prin acțiunile și inacțiunile de rea-credință ale pârâtei, reclamanta consideră că i s-a cauzat un prejudiciu moral reputației profesionale, fiind acuzată pe nedrept de o pretinsă executare necorespunzătoare a obligațiilor contractuale. Mai mult, deși pârâta convenise să soluționeze litigiul pe cale amiabilă, și se adresase aceluiași expert, ulterior, chiar după prezentarea dovezilor, aceasta a continuat să susțină că reclamanta nu i-a fi livrat 75 m^3 de beton marca M-350, în pofida faptul, că în factura fiscală seria FB nr. 8840651 din 07 decembrie 2015 este indicată cantitatea de 86 m^3, ceea ce denotă încă odată reaua-credință manifestată de pârâtă.

Reclamanta apreciază valoarea prejudiciului material cauzat reputației sale profesionale de către pârâtă la suma de 25000 lei.

Totodată, reclamanta a fost nevoită să contracte asistență juridică calificată contra sumei de 10000 lei și să achite taxa de stat în mărime de 7222 lei la depunerea acțiunii în instanța.

Totodată, reclamanta a calculat o dobândă de întârziere în cuantum de 14719,19 lei și penalitatea contractuală în sumă de 95202 lei.

Astfel, cu concretizările ulterioare, în temeiul articolelor 14, 512, 513, 514, 572, 602, 617, 753 și 1422-1424 din Codul civil, reclamanta solicită încasarea din contul pârâtei datoria în sumă de 105780 lei, dobânda de întârziere în sumă de 26627,38 lei, penalitatea în sumă de 95202 lei, prejudiciul material în sumă de 25000 lei și compensarea cheltuielilor judiciare.

Poziția procesuală a pârâtei și a intervenienților accesorii.

Pârâta prin referințele anexate la materialele dosarului /Vol. I, f.d.120-121 și

Vol. III, f.d. 77-83/ a solicitat respingerea acțiunii înaintate din următoarele considerente.

Potrivit contractului litigios, încheiat între SC „Arnicauto” SRL și FTP „VAR” SRL, ultima s-a obligat să vândă și să livreze beton de marca M-350, în cantitatea și de calitatea solicitată, conform cerințelor contractuale.

Ulterior livrării, urmau să fie întocmite facturile de expediție și facturile fiscale, iar la momentul livrării, persoana responsabilă cu transportul, trebuia să prezinte concomitent și obligatoriu certificatul de calitate al betonului, întrucât acesta era necesar pentru executarea lucrărilor de amenajare și reparație a drumului din satul Mereni, r-nul Anenii Noi, strada Tineretului, conform tenderului - licitației câștigate.

În perioada noiembrie - decembrie 2015, au fost livrate cantități de beton, conform facturilor fiscale și certificatelor de calitate prezentate la fața locului, respectiv: factura fiscală seria FB nr. 8840602 din 18 noiembrie 2015, în sumă de 138375 lei și factura fiscală seria FB nr. 8840635 din 30 noiembrie 2015, în sumă de 45510 lei. Astfel, valoarea totală a livrărilor efectuate și recunoscute de pârâta este de 183885 lei.

Ulterior, la începutul lunii decembrie 2015, reclamanta a prezentat spre semnare și aplicare a ștampilei cea de-a treia factură fiscală, seria FB nr. 8840651 din 07 decembrie 2015, în sumă de 105780 lei, fiind refuzată semnarea acesteia, deoarece betonul aferent nu a fost livrat și recepționat, iar reclamanta nu a prezentat certificatul de calitate obligatoriu pentru partida respectivă de beton.

Întrucât au apărut divergențe, părțile au semnat un act pentru perioada de timp 01 ianuarie 2015 – 10 decembrie 2015. La rubrica din 01 decembrie 2015, pârâta a tras o linie, fără a înscrie cifre, arătând că livrarea nu a avut loc.

Reclamanta nu dispunea de certificate de calitate pe marfa pretins livrată, care în realitate, nici nu a fost adusă pe șantier. În aceste condiții, reprezentanții reclamantei au solicitat efectuarea unei expertize menite să confirme cantitatea de beton utilizată la reparația drumului. Pârâta a arătat că a fost de acord să comande, la rândul său, o expertiză tehnică.

Ulterior, pârâta a aflat că din partea reclamantei expertiza a fost efectuată de către expertul judiciar Anatolie Achimov, însă aceasta a fost o expertiză juridică, de apreciere a afacerii, și nu una tehnică, care să demonstreze cantitatea betonului folosit.

La solicitarea pârâtei, expertul tehnic Eduard Proaspăt, din cadrul SC „Institutul de Cercetări Științifice și Proiectări în Domeniul Materialelor de Construcție”, a efectuat expertiza tehnică, confirmând că volumul total de beton, recepționat și utilizat de pârâtă, conform facturilor semnate, se situează între 180 m^3 și 200 m^3.

Pârâta atrage atenția că Anatolie Achimov nu este expert tehnic, ci doar

expert judiciar în evaluarea imobilelor, neavând competența de a aprecia cantitatea de materiale de construcție utilizate, fapt confirmat prin răspunsul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor din 26 februarie 2016, care atestă că Anatolie Achimov nu are dreptul de a efectua o asemenea expertiză, privind cantitățile de beton folosite.

De asemenea, pârâta a menționat că, pe lângă colaborarea cu reclamanta, a lucrat și cu cariera Cobusca, întrucât, constatând lipsa de sinceritate și onestitate din partea reclamantei, a fost nevoită să apeleze la serviciile acestei cariere de materiale de construcție, deoarece reclamanta a întârziat în mod repetat prezentarea certificatelor de calitate aferente betonul livrat.

Reclamanta a livrat în total cantitatea de 149 m3 de beton, fapt demonstrat prin contractul de antrepriză nr. 1 din 15 septembrie 2015, încheiat între Primăria satului Merenii Noi, r-nul Anenii Noi /beneficiar/ și SRL „Arnicauto" /antreprenor/, precum și prin devizul ofertă, la pct. DA14A, unde este prevăzută executarea unei fundații din beton de ciment pentru străzi, alei și platforme carosabile, cu o cantitate de 315 m^3, ceea ce presupunea necesitatea utilizării betonului în aceeași cantitate.

Conform devizelor locale pentru lucrările excluse și pentru cele incluse, rezultă că, părțile, Primăria sat. Merenii Noi și SRL „Arnicauto" au prevăzut încă de la început cantitatea de beton ce urma a fi utilizată pentru reparația drumului, aceasta fiind de 199,5 m^3.

Pârâta a susținut că, a procurat de la SA „Cariera Cobusca" cantitatea de 48 m^3 de beton, pentru a putea finaliza lucrările de construcție.

Drept urmare celor expuse, rezultă că, cuantumul total de beton procurat de către SRL „Arnicauto" și utilizat la executarea lucrărilor de reparație este de 197,5 m^3, din care 149,5 m^3 au fost procurați și livrați de către reclamanta, iar 48 m^3 au fost procurați și livrați de către SA „Cariera Cobusca".

Pretenția formulată împotriva pârâtei privind încasarea unei datorii de 105780 lei este neîntemeiată și reprezintă, în esență, o încercare de îmbogățire nejustificată din partea reclamantei, întrucât pârâta nu a procurat asemenea cantitate de beton, iar reclamanta nu a livrat efectiv cantitate respectivă.

Conform legislației Republicii Moldova în vigoare la data pretinsei livrări, livrarea de beton trebuia să fie însoțită de certificatul de conformitate a calității, document care atestă că betonul respectă cerințele tehnice și standardele aplicabile.

Mai mult decât atât, chiar și în ipoteza în care SRL „Arnicauto" ar fi procurat o cantitate de beton mai mare decât cea prevăzută inițial - 199,5 m^3, acesta ar fi trebuit să încheie un acord adițional cu Primăria satului Merenii Noi, la contractul de achiziții publice, cu indicarea expresă a volumului suplimentar de beton și a compensării corespunzătoare pentru lucrările și materialele suplimentare, însă asemenea circumstanțe nu s-au produs.

Celelalte pretenții formulate de reclamanta au caracter subsecvent și, în consecință, urmează a fi respinse, cu atât mai mult cu cât legea prevede în mod expres interdicția de a solicita concomitent atât penalități, cât și dobânda de întârziere, cheltuielile judiciare nu au fost necesare, reclamanta nu a făcut dovadă existenței unui prejudiciu, iar în susținerile sale nu se distinge clar între prejudiciul moral și cel material.

Intervenienți accesorii SRL „Vitotrans TT" și SC „Rent Ad-Service" SRL prin referința anexată la materialele dosarului /Vol. III, f.d. 132-135/ au solicitat admiterea acțiunii, invocând faptul că, recunosc transportarea mărfii către SRL „Arnicauto", conform facturilor de transport anexate la dosar și conform volumului de beton indicat în facturile fiscale în litigiu.

Totodată, recunosc și confirmă că ÎI „Racu Veaceslav" a transportat/livrat beton către SRL „Arnicauto" în conformitate cu prevederile facturilor de transport, care se regăsesc la filele /176-211, Vol. I/.

Au susținut că, în perioadă noiembrie-decembrie 2015, au transportat, în comun cu ÎI „Racu Veaceslav" către SRL „Arnicauto" un volum total de 235,50 m^3 de beton marca M-350.

Intervenienți accesorii Primăria satului Merenii Noi și ÎI „Racu Veaceslav", deși au fost legal citați, nu s-au prezentat la ședința de judecată și nu au depus referință. (f.d. 68, 91, 96, 120-121, 140-141, Vol. III)

Poziția participanților la proces în cadrul ședinței de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Constantin Chira, a solicitat admiterea acțiunii, reiterând argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererile de concretizare, iar reprezentantul pârâtei, avocatul Gheorghe Macovei, a pledat pentru respingerea acțiunii pe temeiurile de fapt și de drept invocate în referință și în pledoariile anexate la materialele cauzei.

Intervenienții accesorii Primăria satului Merenii Noi, SC „Rent Ad-Service" SRL, SRL „Vitotrans TT" și ÎI „Racu Veaceslav", deși au fost legal citați, nu s-au prezentat la ședința de judecată și nu au comunicat motivele absenței.

În consecință, întrucât cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 27 iulie 2016, iar intervenienții accesorii au cunoscut despre proces și au avut posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziția, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată conchide de a admite parțial cererea de chemare în judecată, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi

interesele legitime.

Modalităţile de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime, sunt prevăzute la art. 6 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Iar, în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească intentează procesul civil la cererea persoanei care revendică apărarea unui drept al său încălcat sau contestat, libertăţii ori a unui interes legitim.

Conform art. 26 alin. (1) și (4) din Cod de procedură civilă, procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În temeiul art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 6 pct. 1 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, unde fiecare din părți urmează să obțină posibilitatea de a-și prezenta cauza în condiții egale, care să nu plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversarul.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul Civil (în vigoare din 01 martie 2019), Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Având în vedere că raporturile juridice între părțile litigante au apărut până la data intrării în vigoare a modificărilor Codului civil din 01 martie 2019, având la bază contractul de vânzare-cumpărare nr. 10-10/2015 din 10 octombrie 2015, instanța reține că pretențiile înaintate de reclamanta *sunt guvernate de Codul civil în redacția de până la 01 martie 2019*.

Conform art. 8 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Potrivit art. 9 alin. (1) Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să-și exercite drepturile și să-și execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Conform art. 512 alin. (1)-(3) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

În conformitate cu art. 513 din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 514 din Codul Civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 602 alin. (1)-(4) din Codul civil, în cazul în care nu execută obligaţia, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedeşte că neexecutarea obligaţiei nu-i este imputabilă.

Neexecutarea include orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Repararea prejudiciului cauzat prin întîrziere sau prin o altă executare necorespunzătoare a obligaţiei nu-l eliberează pe debitor de executarea obligaţiei în natură, cu excepţia cazurilor cînd, datorită unor circumstanţe obiective, creditorul pierde interesul pentru executare.

Dreptul creditorului de a cere despăgubiri în locul prestaţiei se exercită în condiţiile suplimentare de la art.609. Creditorul poate cere despăgubiri pentru întîrzierea executării obligaţiei doar în condiţiile suplimentare privind întîrzierea prevăzute la art.617. În cazul unui contract sinalagmatic, creditorul poate cere despăgubiri pentru neexecutarea obligaţiei debitorului doar după rezoluţiune, conform art.737.

Conform art. 666 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu prevederile art. 667 din Codul civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor.

Conform art. 668 alin. (1) din Codul civil, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Conform art. 753 alin. (1) din Codul cvil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Din materiale cauzei rezultă că la data de 10 octombrie 2015, între FTP „VAR” SRL /vânzător/ și SC „Arnicauto” SRL /cumpărător/ a fost încheiat contractul nr. 10-10/2015 /*în continuare contract*/, prin care vânzătorul s-a obligat să livreze cumpărătorului produsele pentru construcții (amestecuri de beton, de mortar de toate mărcile) la fel și elemente fabricate din beton și din beton armat la obiectele cumpărătorului în sortimentul cu costul comercializat - convenit de către ambele părți, iar cumpărătorul s-a obligat să se achită în lei Moldovenești, prin transfer pe contul bancar al vânzătorului în mărime de 50% ca avans pentru fiecare lot de marfa vândut (livrat). Achitarea sumei restante pentru produsele cumpărate cumpărătorul se obligă să o efectueze în termen 10 zile bancare(lucrătoare) din data eliberării facturii fiscale/de expediție. (Vol. I, f.d.13-15)

Potrivit pct. 4.1 al contractului, transportarea produselor la obiectele (punctele de destinație) ale cumpărătorului se îndeplinește cu autocamioane specializate vânzătorului conform cererii cumpărătorului, în sortimentul convenit în prealabil cu vânzătorul (prin telefonul de contact 41-11-79).

Conform pct. 5.1 din contratul litigios, vânzătorul garantează că calitatea și cantitatea produselor livrate este conformă cerințelor documentelor normative (GOST. C.T).

Potrivit pct. 6.1. al contractului, părțile poartă responsabilitate pentru neexecutarea, executarea necorespunzătoare inclusiv tardivă a obligațiilor asumate prin prezentul contract potrivit legislației în vigoare a Republicii Moldova la data

încheierii contractului în cauză.

În pct. 6.3 este prevăzut că, în cazul în care vânzătorul livrează cumpărătorului producție (marfă) într-o cantitate mai mică decât volumul/cantitatea prevăzută prin contract, acesta achită o penalitatea în mărime de 0,5% din diferența constatată printr-un act de constatare întocmit în prezența reprezentantului vânzătorului și semnat de către ambele părți contractante. Iar, în caz cînd cumpărătorul nu achită costul (plata) pentru produsele cumpărate și transport în decursul a 10 zile bancare (lucrătoare), calculate din data emiterii facturii fiscale/de expediție, cumpărătorul își asumă obligația să achite vânzătorului o penalitate în mărime de 0,5% din suma restantă pentru fiecare zi calendaristică de întârziere /pct. 6.4/.

Potrivit pct. 8.1., prezentul contract este întocmit în două exemplare, a câte unu la fiecare parte, în limba română și intră în vigoare din data semnării și este valabil până 31 decembrie 2015.

La caz, au fost eliberate trei facturi fiscale, și anume: factura fiscală seria FB nr. 8840602 din 18 noiembrie 2015, în sumă de 138375 lei, factura fiscală seria FB nr. 8840635 din 30 noiembrie 2015, în sumă de 45510 lei și factura fiscală seria FB nr. 8840651 din 07 decembrie 2015, în sumă de 105780 lei, potrivit cărora, în total reclamanta a vândut și livrat pârâtei marfă într-o cantitate totală de 235,5 m3 de beton, de marca M-350. (Vol. I, f.d.16,17,18)

Instanța notează că, factura fiscală seria FB nr. 8840602 din 18 noiembrie 2015, în sumă de 138375 lei și factura fiscală seria FB nr. 8840635 din 30 noiembrie 2015, în sumă de 45510 lei, au fost contrasemnate de către cumpărătorul/pârâta. (Vol. I, f.d.16, 17)

Factura fiscală seria FB nr. 8840651 din 07 decembrie 2015, în sumă de 105780 lei nu a fost contrasemnată de către pârâta, fiind invocat faptul că nu au fost livrată cantitatea de 65 m^3 de beton marca M-350.

Astfel, la data de 11 decembrie 2015, FTP „VAR” SRL /vânzător/ și SC „Arnicauto” SRL /cumpărător/ au semnat un proces-verbal de divergențe întocmit în baza contractului nr. 10-10/2015 din 10 octombrie 2015. (Vol. I, f.d.19-19 verso)

Potrivit pct. 4 din procesul-verbal enunțat, vânzătorul susține că a livrat marfa integral, în volumul (cantitatea) indicat în facturile fiscale eliberate de către vânzătorul FTP „VAR” SRL și menționate la pct. 3 al prezentului proces - verbal de divergențe, volumul (cantitatea) totală fiind de 235,5 m^3.

Conform pct. 5 din procesul verbal din 11 decembrie 2015, cumpărătorul recunoaște că a solicitat să i se vândă cu livrare amestecuri din beton într-un volum (o cantitate) de 235,5 m^3.

Iar potrivit pct. 6 din același proces-verbal, de aici, cumpărătorul menționează că, nu a recepționat marfă (amestecuri din beton) în volum (cantitate) de 235, 5 m^3,

de beton de marca M-350, ci pretinde precum că, ar fi recepționat cu 65 m^3 de beton mai puțin decât este indicat în facturile fiscale eliberate de către vânzătorul FTP „VAR” SRL.

Totodată, părțile au convenit să efectueze o expertiză/constatarea tehnico-științifică, în scopul determinării cu exactitate a volumului de beton vândut și livrat de către reclamanta în adresa pârâtei.

La data de 14 ianuarie 2016, în adresa pârâtei a fost expediată notificare, prin care acesteia i s-a solicitat semnarea facturii fiscale din 07 decembrie 2015, semnarea actului de verificare a decontărilor reciproce, precum și achitarea datoriei în mărime de 105780 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2312,66 lei, a penalității în sumă de 14809,20 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică calificată în cuantum de 10000 lei, în termen de 7 zile calendaristice din data recepționării notificării. La notificarea au fost anexate mandatul avocațial, copia contractului litigios, copia actului de verificare a decontărilor reciproce și actul de predare-primire a mărfii. (Vol. I, f.d.22 -22 verso).

După recepționarea notificării menționate la 18 ianuarie 2016, pârâta a expediat referință, anexând copia actului de verificare a decontărilor reciproce. (Vol. I, f.d.24)

Pârâta a susținut că, conform p.3.1, 3.2 din contractul, costul produsului vândut se stabilesc de prezentul contract la momentul încheierii contractului, dar de fapt în contract lipsește prețul produsului vândut. Mai mult ca atât, în contractul încheiat lipsește și cantitatea produsului livrat, contrar prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, precum și a invocat prevederile alin. (4) al aceluiași articol.

Totodată a invocat că, conform p. 4.2 din contractual, transportarea betonului la obiect se îndeplinește cu autotransportul vânzătorului și potrivit p. 4.5 în cazul livrării produselor cu autotransportul vânzătorului timpul descărcării este înregistrat de ambele părți, în documentele de însoțire a mărfii la fiecare cursă, însă astfel de acte de însoțire a mărfii pentru fiecare cursă n-au fost prezentate, prin urmare a apărut dubii la livrarea calității și cantității (volumului) de beton, fiind imposibil de stabilit cu certitudine cantitatea și volumului betonului livrat.

La fel, a invocat necesitatea numirii unei expertize. A notat că, a încercat să apeleze la expertul independent Anatolie Achimov, însă acesta a refuzat, motivând că fusese deja sesizat de reclamant pentru o expertiză privind aceleași divergențe. La fel, pârâta a susținut că, soluționarea divergențelor apărute, potrivit pct. 7.1 și 7.2. din contractul litigios, va avea loc prin negocieri directe după efectuarea expertizei în cauză.

La data de 27 ianuarie 2016, în adresa pârâtei a fost expediat dezacordul cu referința la notificare, recepționat la 01 februarie 2016, prin care a fost exprimat dezacordul cu poziția acesteia referitoare la actul de verificare a decontărilor reciproce, arătând că acesta nu va fi luat în considerare. (Vol. I, f.d. 25,26)

La data 25 mai 2016, expertul Anatolie Achimov a întocmit raportul de constatare tehnico-științifică nr. 171, în care expertul a concluzionat că, volumul de beton vândut și livrat de către reclamanta către pârâta constituie - 234,76 m^3. (Vol. I, f.d.31-52)

La data de 20 iunie 2016, în adresa pârâtei a fost expediată o nouă notificare, prin care aceasta a fost informată despre întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică și, totodată, i s-a solicitat reprezentantului să se prezinte la sediul reclamantei pentru a fi eliberată, semnată și ștampilată factura fiscală, fiind indicate orele de lucru ale întreprinderii, iar în caz de imposibilitate de deplasare, administrației pârâtei i s-a cerut să comunice momentul oportun pentru ca reprezentantul reclamantei să se prezinte la sediul acesteia. La notificare a fost anexată pagina nr. 14 cu concluziile din raportul enunțat. (Vol. I, f.d. 27,28)

La data de 30 iunie 2016 în adresa pârâtei a fost expediată o nouă notificare, prin care s-a solicitat achitarea integrală și necondiționată, a sumei restante datorate și a plăților aferente în termen de 7 zile calendaristice din data recepționării acesteia. (vol. I, f.d. 29,30)

Astfel, la data de 24 iulie 2016, FTP „VAR" SRL, prin intermediul avocatului Igor Brinișter, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Arnicauto" SRL cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

La rândul său, în susținerea poziției de apărare, pârâta a prezentat raportul de expertiză nr. 5 întocmit de către expertul tehnic în construcții Eduard Proaspăt, din cadrul SC „Institutul de Cercetări Științifice și Proiectări în Domeniul Materialelor de Construcție", prin care expertul a concluzionat că, volumul total de beton, recepționat și utilizat de pârâtă, conform facturilor semnate, se situează între 180 m^3 și 200 m^3. (Vol. I, f.d. 124-131)

Iar potrivit raport de constatare tehnico-științifică nr. 609 din 25 noiembrie 2016, expertul CEI „Cexin" SRL, inginer-constructor Oleg Mocanu, a concluzionat că, inter alia, că cantitatea estimată de beton fiind intre 180 m. cub. și 200 m. cub sau în mediu 190 m. cub., dacă grosimea stratului de beton ar fi pe toată suprafața egală cu grosimea stabilită pe carotele extrase. (Vol. I, f.d.147-153)

Instanța notează că, reieșind din prevederile contractuale nu este prevăzut expres nici cantitatea, nici prețul pentru marfă, totuși, părțile litigante au prevăzut expres în pct. 4.1. al contractului că, transportarea produselor la obiectele (punctele de destinație) ale cumpărătorului se îndeplinește cu autocamioane specializate vânzătorului conform cererii cumpărătorului, în sortimentul convenit în prealabil cu vânzătorul (prin telefonul de contact 41-11-79).

La fel, se reține că, în ordine art. 753 alin. (3) un contract de vânzare-cumpărare se consideră valabil încheiat, chiar dacă prețul nu este indicat direct în contract. De asemenea, părțile nu sunt obligate să stipuleze în contract modul de

determinare a prețului.

Astfel, la caz, existența raporturilor contractuale reciproce au fost dovedită suficient, prin probele atașate la materialele cauzei, precum și din explicațiile părților.

Astfel, din materiale cauzei, și din explicațiile martorului Guțu Angela, care a declarat că a activat în calitate de dispatcher la SRL „VAR" din 2007, și care a confirmat că Registrul de evidență (f.d. 176) și facturile anexate la dosar (f.d. 177-211) au fost întocmite de ea, la fel a declarat că „Arnicauto" SRL a primit de la „VAR" beton, explicând cum a avut loc efectuarea și executarea comenzii.

A mai declarat că: facturile fiscale se întocmeau de contabilă, dânsa (martorul în calitate de dispatcher) transmitea datele către contabilitate. A mai declarat că numărul facturilor nu corespundea, or pe zi puteau fi eliberate mai multe facturi pentru transport, iar facturi fiscale se eliberau doar 1 (una) zi.

Prin urmare în cadrul examinării cauzei, s-a stabilit că, livrarea mărfii a avut loc după solicitarea în prealabil a cumpărătorului.

Mai mult, faptul că, părțile au convenit asupra necesității de livrare amestecuri din beton într-un volum (o cantitate) de **235,5 m3**, este confirmat nemijlocit de către pârâta prin procesul verbal întocmit la 11 decembrie 2015.

Instanța reține că, poziția pârâtei pe parcursul examinării cauzei a fost una contradictorie, de la negarea livrării cantității de 65 m3, până la recunoașterea unei cantități mai mici decât cea menționată anterior, respectiv 149 m3.

Or, simplu calcul matematic contrazice poziției pârâtei, devreme ce 235,5 – 65 m3 = 170 m3, și nicidecum nu 149 m3.

Da, pârâta a cumpărat cantitatea de 48 m3 de beton de la SA „Cariera Cobusca", fapt demonstrat prin factura fiscală seria DV nr. 7087882 din 14 decembrie 2015, în sumă de 14150 lei, factura fiscală seria DV nr. 7087884 din 14 decembrie 2015, în sumă de 14150 lei, factura fiscală seria DV nr. 7087886 din 14 decembrie 2015, în sumă de 14150 lei, factura fiscală seria DV nr. 7087888 din 14 decembrie 2015, în sumă de 14150 lei și factura fiscală seria DV nr. 7087892 din 14 decembrie 2015, în sumă de 11320 lei potrivit cărora, în total SA „Cariera Cobusca" a vândut și a transportat pârâtei marfă într-o cantitate totală de 48 m3 de beton, de marca M-350. (Vol. III, f.d.21,22, 25 și 27), însă acest fapt nicidecum nu convinge instanța că reclamanta nu ar fi transportat betonul în cantitate solicitată inițial de către pârâta.

Faptul că, la 14 decembrie 2015 a fost procurată o cantitate de 48 m3 de beton de la SA „Cariera Cobusca" nu exclude că, reclamanta a livrat încă 86 m3 la data de 07 decembrie 2015.

Aici urmează a fi reținută și referința intervenienților accesorii SRL „Vitotrans TT" și SC „Rent Ad-Service" SRL, care solicitând admiterea acțiunii, au invocat faptul că, recunosc transportarea mărfii către SRL „Arnicauto", conform

facturilor de transport anexate la dosar și conform volumului de beton indicat în facturile fiscale în litigiu.

Or, în cazul în care betonul a fost livrat în mai multe partide și recepționat de către pârâtă, fără a fi invocate neconformități, nu este clar de ce aceasta nu a refuzat recepționarea mărfii și nu a anunțat neîntârziat vânzătorul despre divergențele apărute, devreme ce obligația de a semnala asemenea aspecte îi revenea în mod expres.

Tot aici, dacă cantitatea de 48 m3 de beton ar fi fost achiziționată după întocmirea procesului-verbal din 11 decembrie 2015 și, totodată, înainte de referința la notificare din 14 ianuarie 2016, prin care pârâta a pledat pentru soluționarea amiabilă a divergenților după efectuarea expertizei în cauză de către Anatolie Achimov, atunci, cunoscând cu certitudine că, o parte din betonul pretins ca nelivrat de către reclamantă fusese cumpărat de la o altă întreprindere, nu se justifică necesitatea efectuării expertizei.

La fel, instanța nu poate reține poziția pârâtei, potrivit căreia faptul că, reclamanta ar fi livrat numai cantitatea de 149 m3 de beton se confirmă prin devizele locale pentru lucrările excluse și pentru cele incluse, unde Primăria sat. Merenii Noi și SRL „Arnicauto” ar fi prevăzut încă de la început cantitatea de beton necesară pentru reparația drumului, respectiv 199,5 m3. Or, această susținere este infirmată de însăși prin declarația pârâtei, care a confirmat personal că, a solicitat reclamantei livrarea amestecurilor de beton într-un volum de 235,5 m3.

Mai mult, nu poate fi reținut nici argumentul precum că, reclamanta întârziat în mod repetat prezentarea certificatelor de calitate aferente betonul livrat, or la caz nu a fost contestată calitatea betonului livrat, ci invocată nelivrarea acestuia în general.

Subsecvent, instanța reține că, în pct. 6.3 al contractului este prevăzut că, în cazul în care vânzătorul livrează cumpărătorului producție (marfă) într-o cantitate mai mică decât volumul/cantitatea prevăzută prin contract, acesta achită o penalitatea în mărime de 0,5% din diferența constatată printr-un act de constatare întocmit în prezența reprezentantului vânzătorului și semnat de către ambele părți contractante.

La caz, un astfel de act de constatare nu a fost întocmit și nici nu au fost înaintate pretenții privind achitarea penalității pentru livrarea cumpărătorului producție (marfă) într-o cantitate mai mică decât cea solicitată inițial.

Astfel, în opinia instanței, reclamanta a demonstrat suficient executarea cu buna-credință a prevederilor contractuale, respectiv livrarea mărfii în cantitatea solicitată de către pârâta, având o poziție justă și confirmată prin probele aflate la dosar, iar pârâta nu a fost în măsură să dovedească contrariul și nu a prezentat argumente sau probe concludente care să răstoarne această constatare, se impune admiterea acțiunii în partea încasării datoriei contractuale, cu încasarea din contul

SC „Arnicauto” SRL, în beneficiul FTP „VAR” SRL a sumei de 105780 lei cu titlu de datorie.

Totodată, conform art. 602 alin. (1)-(2) din Codul civil, în cazul în care nu execută obligaţia, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedeşte că neexecutarea obligaţiei nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Potrivit art. 624 alin. (1) din Codul civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Potrivit pct. 6.1. al contractului, părțile poartă responsabilitate pentru neexecutarea, executarea necorespunzătoare inclusiv tardivă a obligațiilor asumate prin prezentul contract potrivit legislației în vigoare a Republicii Moldova la data încheierii contractului în cauză.

Potrivit pct. 6.4 din contractul litigios, în caz când cumpărătorul nu achită costul (plata) pentru produsele cumpărate și transport în decursul a 10 zile bancare (lucrătoare), calculate din data emiterii facturii fiscale/de expediție, cumpărătorul își asumă obligația să achite vânzătorului o penalitate în mărime de 0,5% din suma restantă pentru fiecare zi calendaristică de întârziere,

Astfel, instanța de judecată, consideră necesar de a încasa din contul din contul SC „Arnicauto” SRL, în beneficiul FTP „VAR” SRL suma de 95202 lei cu titlu de penalitate pentru perioada 19.12.2015-16.06.2016. Or, din materialele cauzei, instanța constată cu certitudine, că pârâta înregistrează o întârziere la restituirea datoriei, iar conform calculului efectuat, suma datoriei de 105780 lei * 0,5% penalitate * 180 zile de întârziere, constituie suma de 95202 lei.

În opinia instanței, încasarea penalității în sumă de 95202 lei este suficientă pentru repararea prejudiciului suportat de către reclamantă, întrucât admiterea concomitentă a pretențiilor privind încasarea dobânzii și a penalităților ar fi disproporțională și neechitabilă și ar conduce la o dublă sancționare a pârâtei pentru aceeași faptă, ceea ce contravine principiilor de echitate și proporționalitate consacrate de legislația civilă.

Mai ales, penalitatea aplicată acoperă integral prejudiciul cauzat prin întârzierea executării obligației contractuale.

Astfel, solicitarea reclamantei privind încasarea dobânzii de întârziere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Aici instanța notează că în procesul redactării hotărârii integrale a fost constată necesitatea emiterii hotărârii suplimentare conform art. 250 alin. (1) lit. a) CPC, or instanța nu s-a pronunțat asupra respingerii pretențiilor privind încasarea dobânzii motivată supra în dispozitivul emis la 24.09.2025, astfel la data de

10.12.2025 instanța s-a pronunțat în acest sens în ședința publică conform art. 250 alin. (2) CPC.

Conform art. 1422 alin. (1) și (2) din Codul civil în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Obiectul litigiului în cauză este repararea prejudiciului cauzat ca urmare a exproprierii de bunuri ale reclamantei, acțiuni ce atentează la dreptul de proprietate, iar în cadrul litigiilor de genul dat legea nu prevede repararea prejudiciului moral. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Reclamanta pretinde că, prin acțiunile și inacțiunile de rea-credință ale pârâtei, i s-a cauzat un prejudiciu moral reputației profesionale, fiind acuzată pe nedrept de o pretinsă executare necorespunzătoare a obligațiilor contractuale.

Dreptul la compensarea prejudiciului moral îl au numai persoanele fizice. Persoanele juridice nu pot cere compensarea prejudiciului, cu excepţia cazului cînd numele sau reputaţia profesională de care se bucură au fost lezate.

La caz, reclamanta nu a probat existența unei atingeri concrete aduse reputației sale comerciale, ci s-a limitat la invocarea generică a unui pretins prejudiciu moral.

Chiar dacă pârâta nu a executat obligațiunile asumate prin contractul litigios, invocând executarea necorespunzătoare din partea reclamantei, acest fapt nu conduce automat la lezarea reputației profesionale și nu cauzează un prejudiciu în acest sens.

În conformitate cu art.94 alin. (1) CPC instanța de judecată obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut căștig de cauză cheltuielile de judecată. Daca acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proprțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului-proprțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Respectiv, prin prisma normei enunțate, instanța conchide necesar de a încasa din contul SC „Arnicauto” SRL, în beneficiul FTP „VAR” SRL suma de 7222 lei cu titlu de taxa de stat., achitată de către reclamanta la depunerea cererii, prin ordin de plată nr. 287 la 20 iulie 2016. (Vol. I, f.d. 3)

Totodată, instanța atestă că, pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 171 din 25 mai 2016 reclamanta a achitat către ÎI „Achimov Anatolie” suma de 10200 lei, fapt confirmat prin factura fiscală seria WH nr. 0857853 din 08 iunie 2016. (Vol. I, f.d. 57,58)

Pentru tăierea betonului, reclamanta a achitat către SC „Giord-Grup” SRL suma de 1800 lei, fapt confirmat prin factura fiscală seria FB nr.6908481 din 30 iunie 2016, iar pentru încercările de laborator prin metode nedistructive asupra

materialelor de construcție au fost achitată suma de 2784 lei către ICȘC „Incercom” ÎS, fapt confirmat prin factura fiscală seria EUG nr. 000864911 din 19 mai 2016. (Vol. I, f.d.59-62)

Chiar dacă, pârâta susține că nu a fost demonstrată necesitatea efectuării raportului de constatare tehnico-științifică, se omite faptul că atât reclamanta, cât și pârâta au fost de acord cu efectuarea acestui raport, mai mult, de către același expert judiciar Achimov Anatolie. Mai ales, la fața locului, astfel, alegațiile în acest sens sunt pur declarative.

Totodată, pentru eliberarea extrasului de la Camera înregistrării de Stat reclamanta a achitat suma de 38,00 lei, fapt confirmat prin ordin de încasare a numerarului nr. BVN-V000 din 18 ianuarie 2016. (Vol. I, f. d. 64)

Astfel, prin prisma art. 90 lit. l) din Codul de procedură civilă, urmează a fi încasată din contul SC „Arnicauto” SRL, în beneficiul FTP „VAR” SRL, cu titlu de alte cheltuieli necesare suportate de reclamanta, suma totală de 14822 lei. /10200 lei + 1800 lei + 2784 lei + 38 lei/

La fel, prin prisma art. 90 lit. c) din Codul de procedură civilă, urmează a fi încasată din contul SC „Arnicauto” SRL, în beneficiul FTP „VAR” SRL suma de 205 lei, cu titlu de cheltuieli pentru citare publică, confirmate prin ordin de plată nr. 324 din 18 iulie 2025. (Vol. II, f.d. 143)

Conform art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La caz, reclamanta a fost a fost reprezentată în judecată de către avocații Igor Brinișter (vol. I, f.d. 4) și Constantin Chira (Vol. II, f.d. 161).

Corespunzător, pentru asistență juridică reclamanta a suportat următoarele cheltuieli, și anume: 10000 lei, fapt confirmat prin factura fiscală nr. 1964453 din 24 noiembrie 2016 (Vol. I, f.d. 97), 6500 lei, fapt conformat prin ordin de plată nr. 809 din 28 decembrie 2018 (vol. II, f.d.145) și 8000 lei, fapt confirmat prin ordin de plată nr. 150 din 02 aprilie 2024 (vol. II, f.d. 92-93)

În această ordine de idei, judecătorul consideră că, reclamanta este îndreptățită să pretindă compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, pentru a face o apreciere corectă, instanța de judecată, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor

procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Ținând cont de durata examinării cauzei, complexitatea acesteia, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, reprezentarea intereselor reclamantei și în instanțele ierarhic superioare, timpul și munca depusă de către avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența, instanța de judecată consideră că, suma de 24500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate este o sumă reală, necesară și rezonabilă, care corespunde volumului serviciilor prestate realmente confirmate în cadrul judecării cauzei și constituie o satisfacere echitabilă.

Or, cheltuielile de judecată au caracter de sancțiune procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală si culpa procesuală a părţii care a căzut în pretenții. Obligarea la plata acestora urmărește acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul, prin suportarea costurilor generate de desfășurarea procesului.

În acest context, instanța subliniază că nu pot fi reținute argumentele pârâtei precum că, cheltuielile de judecare a cauzei nu au fost demonstrate, necesare și rezonabile, întrucât reclamanta a făcut dovada suficientă a tuturor cheltuielilor suportate pentru prezenta acțiune.

Pentru considerentele enunțate, instanța de judecată conchide de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă din numele FTP „VAR” SRL către SC „Arnicauto” SRL, intervenienți accesorii Primăria satului Merenii Noi, SC „Rent Ad-Service” SRL, SRL „Vitotrans TT”, ÎI „Racu Veaceslav”, cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În rest, se respinge din lipsa de temei pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și prejudiciului moral.

În conformitate cu art. 238-241, 250 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite parțial, cererea de chemare în judecată depusă din numele FTP „VAR” SRL către SC „Arnicauto” SRL, intervenienți accesorii Primăria satului Merenii Noi, SC „Rent Ad-Service” SRL, SRL „Vitotrans TT”, ÎI „Racu Veaceslav”, cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul SC „Arnicauto” SRL, IDNO: 1004600046216 în beneficiul FTP „VAR” SRL, IDNO: 1003600112864 suma de **105780 (una sută cinci mii șapte sute optzeci) lei** cu titlu de datorie, **95202 (nouăzeci și cinci mii două sute doi) lei** cu titlu de penalitate pentru perioada 19.12.2015-16.06.2016, **14822 (paisprezece mii opt sute douăzeci și doi) lei** cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea constatării tehnico-științifice, **24500 (douăzeci și patru mii cinci sute) lei** cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, **205 (două sute cinci) lei** cu titlu de cheltuieli pentru citare publică și **7222 (șapte mii două sute douăzeci și doi) lei** cu titlu de taxa de stat.

Se respinge din lipsa de temei pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Se respinge din lipsa de temei pretenția cu privire la încasarea a dobânzii de întârziere.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător **Muruianu Maria**